

pore, pa ni bil vslišan. Prosili smo pomoči tudi Graško hranilnico, katera ima veliko svojega denarja tudi v našem okraju še zdaj razposojenega in od tistega gotovega dobička, pa nas ni vslišala, ravno tako tudi ne uzajemna graška zavarovalnica, pri kateri je veliko tukajšnjih lastnikov zavarovanih. Praška banka Slavija edina nam je obljubila 10% zavarovalnine prvega leta in 5% vsa druga leta, dokler cerkve ne postavimo in je vsled tega v Oplotnici zastopništvo postavljeno bilo, katero je občinski tajnik g. Mar prevzel in je želeli, da lastniki k tej banki pristopajo in s tem tudi naše društvo podpirajo. Posebnega pokrovitelja in radodarnih bogatih dobrotnikov pogrešamo, kakor takih po mestih nahajamo, ki veliko tisučev dostikrat enemu samemu društvu darujejo, moramo pa zato domači toliko bolj za to podvzetje vneti biti, saj smo lepe in prostorne cerkve istipite potrebni in jo bomo tudi z božjo pomočjo vsaj v nekaterih letih postavili. To pa se izgodi tem prej, če ne opešamo v začetem delu in nas še naši sosede in drugi dobrotniki sčasoma zdatnejše podpirali bodo. K temu nam Bog pomoz!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Kakor gre glas, stopi c. kr. namestnik, pl. Weber, v pokoj, na njegovo mesto pride potem koroški c. kr. namestnik, baron Schmidt-Zabierow in za Koroško postane c. kr. namestnik grof Kielmansegg, dosedaj c. kr. dvorni svetnik v Celovcu. — Na Dunaju je umrl dosedanji vrhovni prokurator dr. Jul. Glaser, prej za mestjanskih ministrov je bil minister za pravovodje. Bil je hud nasprotnik slovanskih narodov. — Dež. zbor v Gradcu snide se 7. januarja: kakor se kaže, bode koj prva seja burna, to pa sila burna, če se dopusti dr. Aussererjeva resolucija. Vsled te nismo Slovenci več Slovenci, ampak le „bindišarji“. Da se je taka resolucija le sprožiti mogla, dokaz je dovolj, da naši nasprotniki ne stojé več na podplatih, ampak na glavi. — Trije dež. zbori v Istri, Dalmaciji in na Moravskem so svoje delo že dognali, drugod bodo pa svoje zborovanje po sv. treh Kraljih še nadaljevali. — Minister znotranjih zadev, grof Taaffe, je prepovedal, da se o pustnih norčijah ne smejo več v mešniška ali nunska oblačila našemavati. Skrajni čas je za to, kajti judje in njih privrženci so take šeme najraje oblačili, malo so stale in izvržek ljudstva, ki na take norčije zahaja, bil jim je za to čez navado hvalen. — Minister za uk in bogočastje, dr. Gautsch, začenja dobro in kar misli, hitro izvrši. Nasprotnikov nahaja pač veliko, toda pretirani Nemci in drugi liberaluhi še ne vedó prav, ali bi se za ali pa zoper njega obrnili.

Ni še jim prave barve pokazal, mi pa malo vprašamo, kaj misli, da le dela prav, zadovoljni bomo; kedar pa bi videli, da ne ravna prav, bomo pa tudi svojo rekli. Sedaj se z njim strinjamo po polnem.

Vnanje države. Na jugu je sedaj vendar-le s premirjem resnica. Oba nasprotnika sta, kakor se je bilo dogovorilo, tla nasprotnika zapustila in upanje je, da postane iz premirja stalni mir. Za pogoje miru bo se sicer še pletlo delj časa, vendar pa Srbi razven nekaj plačila za oškodovanje Bolgarov druge škode ne bodo lahko trpeli. Svoje ime, ime hrabrih junakov — to so v tem boju izgubili. Tem lažje pa bodo Bolgari svojih terjatev katero popustili, saj so pred vsem svetom se pokazali za korenjake, Bolgarski knez Aleksander je prišel v Sredce in z velicim navdušenjem so ga vzprejeli. — Makedonija bi se baje tudi rada zedinila z Bolgarijo; priprave za to se delajo, se ve, da sedaj še na tihem. — Turčija se oborožuje, treba bi ji tega pač bilo ali proti komu bi se naj najprej obrnila? Po vseh straneh štrlé ji sovražni obrazi nasproti. — Rusi gledajo na to, da ostane Črno morje prosto. Kaj da pride potlej, to se bo že pokazalo. — Francosko ministerstvo je na vseh straneh zmagalo, večina bila je neznatna, toda za-nj vendar-le zmaga. Kredita za tonkingsko vprašanje ima sedaj 30 milj. frankov, 40 pa za oboroženje mornarice. Predsednik republike je voljen na novo stari Grevy. Na Angleškem, Nemškem, Italijanskem je vse, kakor je bilo pred prazniki; vsaj tacega, da bi se reklo, se ondi ni nagodilo. — Kolera je nastala v Benetkah in žal, da je štiri ljudi vsled nje umrlo že tudi v našem Trstu, to pa sami Slovenci, taki, ki so na ladijah z onih krajev prišli.

Smešnica 53. Nek gospodar je imel hudo ženo. Nič ji ni bilo po volji. Vedno je renčala in možu življenje po mogočnosti grenila. Terpinčeni mož se je čez njo velikokrat pritoževal svojemu modremu sosedu. Sosed mu je marsikaj svetoval: „Poslužuj se milih besed!“ je rekel. „Pojdi preč, kedar razsaja!“ „Kupi klepetulji kaj lepega!“ — „Če vse ne pomaga, pretepi jo enkrat do dobrega!“ — Mož je vse to poskuševal, pa nič ni pomagalo. Ko se je nekega dne sosedu sopet zoper ženo bil pritoževal, mu reče ta: „Če je pa taka, prijatelj, moraš tedaj svoj križ potrpežljivo nositi.“ Mož se praska za ušesi, gre domov, si nabaše svojo drago soprogo na rame, ter jo nosi po hiši okoli, rekoč, da mu je sosed tako storiti svetoval, in glejte — pomagalo je.

Razne stvari.

(Za božičnico.) Njih ekselencija, milostljivi knez in škof so darovali za božičnico ubo-